Vyvěšeno dne: 29. 10. 2026
Svěšeno dne: 12. 11. 2026

Iva Homolková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **VKS Pohledští Dvořáci, a. s.**, Hamry 1584, Havlíčkův Brod, zastoupené advokátkou JUDr. Helenou Novákovou, třída Míru 146, Český Krumlov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 16. 9. 2021, čj. 33506/21/5300-21441-712599, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2025, čj. 30 Af 72/2021-161,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Kraj Vysočina provedl daňovou kontrolu u společnosti VKS Pohledští Dvořáci a poté jí doměřil daň z přidané hodnoty za prosinec 2014, protože společnost neprokázala, že oprávněně uplatnila osvobození při dodání zboží – vysokozdvižných vozíků – do jiného členského státu. Společnost se proti dodatečnému platebnímu výměru odvolala, žalovaný však odvolání zamítl. Společnost neuspěla ani u krajského soudu a poté ani u NSS.

[2] V průběhu těchto soudních řízení vyzval finanční úřad společnost k podání dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2014 (*období už prošlé daňovou kontrolou, ale jen ve vztahu k přeshraniční dodávce vysokozdvižných vozíků*). Při daňové kontrole jiných zdaňovacích období totiž zjistil, že se společnost i v prosinci 2014 zapojila do podvodného řetězce obchodujícího s řepkovým olejem, a odpočet daně z tohoto plnění si tak uplatnila neoprávněně. Protože společnost na výzvu nereagovala, finanční úřad jí znovu doměřil daň za prosinec 2014. Společnost se proti tomu bránila odvoláním, které ale žalovaný zamítl.

[3] Společnost podala proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Brně a uspěla s ní. Krajský soud dospěl k závěru, že k jednotlivým procesně vyčleněným plněním plynou různé (samostatné) lhůty ke stanovení daně a že úkony v dřívější linii nestaví ani neprodlužují lhůtu

ve vztahu k linii pozdější. Daňové orgány proto stanovily daň z obchodů s řepkovým olejem až po uplynutí prekluzivní lhůty.

[4] Žalovaný podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. NSS ji rozsudkem ze dne 22. 11. 2024 (čj. 10 Afs 314/2023-35) shledal důvodnou, napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. Podle NSS ke stanovení daně za jedno zdaňovací období běží jen jedna lhůta. Tato lhůta se přerušuje, prodlužuje a staví všemi úkony předvídanými v § 148 odst. 2 až 4 daňového řádu, bez ohledu na to, zda směřují ke zkoumání všech obchodních případů uskutečněných v daném zdaňovacím období, nebo jen některých z nich. Daň se tedy stanoví jako celek za konkrétní období, byť se tak může stát postupně několika výměry.

[5] Krajský soud věc znovu přezkoumal a otázku prekluze vypořádal podle závazného právního názoru NSS. Dále se vyjádřil k námitkám o nepřezkoumatelnosti odvolacího rozhodnutí, důvodech pořízení řepkového oleje, neprovedení výslechu svědků a podvodu na dani. Žádnou z námitek neshledal důvodnou a žalobu zamítl.

[6] Protože společnost napodruhé u krajského soudu neuspěla, podává tentokrát kasační stížnost ona. Závazný právní názor vyjádřený v rozsudku 10 Afs 314/2023 považuje za nesprávné právní posouzení věci, odporující dosavadní ustálené judikatuře (zejména rozsudkům NSS ze dne 18. 10. 2007, čj. 7 Afs 201/2006-106, č. 2358/2011 Sb. NSS; ze dne 16. 11. 2016, čj. 7 Afs 156/2016-59; a ze dne 7. 2. 2018, čj. 2 Afs 239/2017-29, č. 3703/2018 Sb. NSS). Odchýlit se od této judikatury mohl jen rozšířený senát. Samotný právní závěr navíc odporuje smyslu a účelu § 148 daňového řádu, právní jistotě, zásadě proporcionality a zásadě *in dubio mitius*. Další pochybení vidí společnost v tom, že krajský soud podrobně nevypořádal její reakci na tento závazný právní názor.

[7] Podle žalovaného nenastala od vyslovení závazného právního názoru žádná změna ve výkladu práva či skutkových okolnostech a NSS spornou otázku zcela vyřešil. Námitky proti právnímu názoru jsou proto nepřípustné. Krajský soud správně právní názor respektoval; nepochybil ani při reakci na vyjádření společnosti k právnímu názoru – v něm se jen opakují překonané argumenty krajského soudu, a proto stačilo odkázat na rozsudek 10 Afs 314/2023.

[8] Kasační stížnost je zčásti nepřípustná a zčásti nedůvodná.

[9] Nepřípustná je kasační stížnost napadající rozhodnutí, kterým krajský soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí NSS zrušil; to neplatí, jen je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

[10] NSS se tedy nemůže zabývat otázkami, ve kterých už jednou vyslovil svůj právní názor; tím je totiž – až na výjimečné situace spočívající ve změně skutkových zjištění, právních poměrů či rozhodné judikatury – sám vázán (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). Toto omezení se uplatní i tehdy, podal-li první kasační stížnost žalovaný a nyní ji podává společnost jako druhá strana. Pokud tedy byla určitá právní otázka plně vyřešena v předcházejícím kasačním řízení, může i osoba odlišná od původního stěžovatele k této otázce v další kasační stížnosti přípustně namítat jen to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem. Toto omezení neplatí, pokud se NSS určitou právní otázkou k předchozí kasační stížnosti nezabýval nebo zabývat nemohl (nález ÚS ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, bod 23; rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2026, čj. 7 Afs 117/2025-92, bod 13).

[11] Společnost zpochybňuje právní názor, který NSS vyslovil v rozsudku 10 Afs 314/2023, a trvá na tom, že k jednotlivým procesně vyčleněným plněním plynou samostatné lhůty

ke stanovení daně. K tomu odkazuje na judikaturu NSS, smysl a účel prekluzivní lhůty a různé právní zásady. Tyto námitky však přípustně uplatnit nemůže. NSS totiž spornou otázku zcela vyřešil v rozsudku 10 Afs 314/2023; ve věci od té doby nebyla učiněna nová skutková zjištění, nezměnily se právní poměry ani nenastal judikaturní posun. Společnost netvrdí, že krajský soud nedodržel závazný právní názor vyslovený v rušícím rozsudku (což by jedině mohlo zakládat přípustnost kasační námitky k otázce jednou už vyřešené): naopak jí vadí právě to, že krajský soud jej dodržel, protože ona se závazným právním názorem nesouhlasí. Tyto námitky jsou proto nepřípustné.

[12] NSS se naopak věcně zabýval námitkou vytýkající napadenému rozsudku nedostatečné odůvodnění. Ta je i v tomto druhém kole kasačního přezkumu přípustná, protože se týká jen nově vyvstalé procesní otázky (zde konkrétní podoby rozsudku), na kterou nepřípustnost ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nedopadá. Podle NSS se však krajský soud vypořádal s vyjádřením společnosti k závaznému právnímu názoru dostatečně. Stačilo odkázat na rozsudek 10 Afs 314/2023, neboť vyjádření jen opakovalo překonané závěry krajského soudu. Tato námitka je proto nedůvodná.

[13] Společnost se svými námitkami neuspěla. NSS proto její kasační stížnost zamítl. Neúspěšná společnost nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak nevznikly žádné náklady, které by se vymykaly z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2026

L. S.

Michaela Bejčková v. r.
předsedkyně senátu